

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

Iubiți credincioși, Parohia Sfântul Nicolae are nevoie de ajutorul fraților voastre pentru a începe lucrările de înfrumusețare ale bisericii: **VOPSIREA INTERIORULUI SFÂNTULUI LOCAȘ** (tavanul, pereții interiori și turla). Lucrările sunt programate în săptămâna 31 august – 5 septembrie, iar cei doritori se pot alătura echipei de lucru. Numele tuturor ostenitorilor vor fi pomenite la Sfântul Altar.

PICNIC ROMÂNESC ÎN FOREST PARK, QUEENS, NY

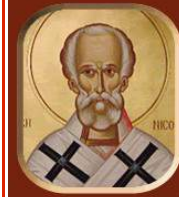
Sâmbătă, 5 septembrie 2015, Biserica Sfântul Nicolae, Woodside, NY, vă invită la un picnic organizat în parcul FOREST HILLS, Queens, cu ocazia sărbătorii Nașterii Maicii Domnului. Vom avea, de asemenea, jocuri și activități recreative pentru copii. Vă așteptăm cu mic cu mare la o ieșire în aer liber.
Adresă: Myrtle Avenue & Woodhaven Blvd / Forest Park Dr, NY, 11385

PROGRAMUL LITURGIC ÎN SĂPTĂMÂNA 31 AUGUST – 6 SEPTEMBRIE 2015

Sâmbătă 5 septembrie: **PICNIC ÎN PARCUL FOREST HILLS** 10.00 AM
Duminică 6 septembrie: **Utrenie și Sfânta Liturghie** 8.30 AM

Preot Paroh Marius Daniel Dumitrescu
718 784 4453 – fix ; 917 592 2571 – mobil

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS

ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

“Toată nadejdea noastră o punem spre tine, Maica lui Dumnezeu, păzește-ne sub Sfânt Acoperământul tău.”

EVANGHELIA DIN DUMINICA A 13-A DUPA RUSALII

Zis-a Domnul pilda aceasta: Era un om oarecare stapan al casei sale, care a sadit vie; a imprejmuit-o cu gard, a sapat in ea teasc, a cladit un turn si a dat-o lucratorilor, iar el a plecat departe. Cand a sosit timpul roadelor, a trimis pe slujitorii sai la lucratori ca sa-i ia roadele. Dar lucratorii, punand mana pe slujitori, pe unul l-au batut, pe altul l-au omorat, iar pe altul l-au ucis cu pietre. Din nou a trimis alti slujitori, mai multi decat cei dintai, si au facut acelora tot asa. La urma, a trimis la ei pe fiul sau, zicand: se vor rusina de fiul meu. Iar lucratorii viei, vazand pe fiul, au zis intre ei: Acesta este mostenitorul; veniti sa-l omoram si sa avem noi mostenirea lui. Si, punand mana pe el, l-au scos afara din vie si l-au ucis. Deci, cand va veni stapanul viei, ce va face acelor lucratori? I-au raspuns: pe acestia rai cu rau ii va pierde, iar via o va da altor lucratori, care vor da roadele la timpul lor. Zis-a lor Iisus: Oare n-ati citit niciodata in Scripturi: "Piatra pe care au nesocotit-o ziditorii, aceasta a ajuns sa fie in capul unghiului? De la Domnul a fost aceasta si este lucru minunat in ochii nostri"? De aceea va spun ca Imparatia lui Dumnezeu se va lua de la voi si se va da neamului care va face roadele ei. Cine va cadea pe piatra aceasta se va sfarama, iar pe cine va cadea, il va strivi.

(Matei 21, 33-44)

MĂRTURISIREA TREBUIE SĂ FIE DUPĂ O PREGĂTIRE PREALABILĂ

Mărturisirea cere o pregătire prealabilă, fiindcă cel ce vine nepregătit înaintea la duhovnic, potrivit unei necesități de la sine înțeleasă, nu cunoaște cu precizie nici despre scăderile, nici despre excesele sale. Fiindcă nu cunoaște nici cele pe care era dator să le împlinescă și nu le-a împlinit, nici mulțimea păcatelor lui, căci este cu neputință ca cel ce nu s-a cercetat

pe sine cu câteva zile înainte cu toată rigoarea și nepărtinirea datorate și care nu a măsurat cu dreaptă măsură faptele lui și nu le-a cântărit pe acestea potrivit cu gravitatea lor și care nu a devenit conștient de starea lui de vinovăție, să rodească vreun folos dintr-o mărturisire nepregătită și spontană. Fiindcă neputința memoriei de a se gândi la toate, lipsa timpului pentru cercetare și lipsa unei conștientizări a stării de vinovăție fac spovedania fără rod și în același timp lasă multe patimi nevindecate, subminând sănătatea sufletului și lăsând semințe noi pentru păcate noi.

Așadar este necesar ca acela ce se apropie la mărturisire să se cerceteze pe sine cu câteva zile înainte, să își măsoare cu atenție și minuțiozitate orice faptă a lui, să conștientizeze toate lipsurile, scăderile și excesele și așa să se apropie de spovedanie și să mărturisească numai despre acestea, fiindcă a vorbi la duhovnic despre virtute și despre faptele bune și a trece cu vederea patimile care sfâșie sufletul și a le tăinui cu grijă este același lucru cu un bolnav care vorbește la doctor despre robustețea trupească și despre sănătate. A vorbi la duhovnic despre virtute și despre fapte bune, mai ales cu emfază, este fariseism și dovada slavei deșarte și lăudăroșenie, lucru cu totul nepotrivit în orice situație, și cu atât mai mult în momentul mărturisirii păcatelor înaintea lui Dumnezeu. Fiindcă nu trebuie să uităm că la mărturisire stăm înaintea lui Dumnezeu și ne mărturisim păcatele noastre, ca să dobândim milă și iertarea lor.

Dumnezeu cunoaște virtuțile noastre și nu are nevoie de explicație și, așa cum la medic povestim numai pătimirea cu multă grijă, la fel și la duhovnic numai patimile sufletului să le mărturisim cu zdrobire de inimă și cu străpungere. Fiindcă cei ce se mărturisesc se pregătesc mai dinainte și pentru Dumnezeiasca împărtășire, pentru aceasta este necesar ca această pregătire să aibă un caracter încercat.

Un mod corespunzător pentru pregătirea pentru mărturisire și dumnezeiască împărtășire este socotit de Sfinții Părinți postul și rugăciunea, dar un post autentic, nu fariseic, potrivit cu rânduielele Bisericii, care statornicesc drept scop al lui îndreptarea patimilor sufletului și ale trupului, concentrarea minții noastre celei risipite și înălțarea ei deasupra materiei josnice care pururi ne distrage atenția și o atrage spre lucruri deșarte și vătămătoare de suflet. Fiindcă este necesar ca fiecare creștin să conștientizeze dacă prin post creștinesc și prin rugăciune nu își înalță mintea și inima lui la Dumnezeu, dacă inima prin post și luptă nu se zdrobește, este cu neputință, cu neputință ca omul să ajungă la o adâncă recunoaștere și conștientizare a stării lui păcătoase, să cântărească drept păcatele lui, să caute cu râvnă, dor și osârdie iertarea lor și să caute, de asemenea, a satisface dreptatea dumnezeiască rănită.

Fiindcă fie-ne nouă cunoscut aceasta, că numai în măsura în care ne vom recunoaște păcatele vom fi luminați de sus, de la Părintele luminilor. Și, în măsura în care vom fi luminați de sus, mintea și inima noastră se vor înălța la Dumnezeu; și, în măsura în care ne vom înălța la Dumnezeu, vom deveni mai ușori prin post și rugăciune. Rugăciunea și postul, dar cele creștinești, sunt ca o oglindă în care vedem păcatele, urâtenia și faptele noastre cele de rușine și adevăratul lor caracter. Fără post și rugăciune suntem lipsiți de oglindă și nu putem avea o imagine adevărată a păcatelor noastre, desăvârșită zdrobire a inimii și conștiință înfrântă, și prin urmare nici o curată și de rod purtătoare mărturisire. Dar, fiindcă numai postul și rugăciunea creștinești sunt singurul mod de a ne pregăti pentru o mărturisire sinceră, trebuie să păzim cu multă grijă aceleași rânduiele ale Bisericii, ca să ne mărturisim cu adevărat și să ne împrietenim cu Dumnezeu în deplină siguranță, să nu scăpăm din vedere scopul mărturisirii.

Veniți așadar, iubiți frați! Timpul este potrivit pentru fapta aceasta. Să ne apropiem și să ne curățim, ca să ne împărtășim cu vrednicie cu Sfintele și Preacuratele Taine. Să lepădăm păcatul, să dăm înapoi cele dobândite prin nedreptate, să ne împăcăm cu dușmanii noștri și să facem fapte vrednice de pocăință, să îl înduplecăm pe Dumnezeu, să ne atragem dumnezeiasca Lui milă și astfel să devenim vrednici moștenitori ai împărăției, de care fie să ne învrednicim noi toți. Amin.

Sfântul Nectarie de Eghina